

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΔΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ

Το θέμα που συζητάμε είναι πολύ σοβαρό γιατί έχει σημαντικές πολιτικές, αλλά και αναπτυξιακές διαστάσεις.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ένας δήμος είναι η σημαντικότερη αλλά δεν είναι η μοναδική δομή εξουσίας σε μια πόλη. Υπάρχουν δράσεις και αρμοδιότητες που ασκούνται από την Περιφέρεια, από τα Υπουργεία ως όργανα της Κεντρικής εξουσίας, αλλά υπάρχουν και μεγάλοι κρατικοί Οργανισμοί όπως ο ΟΣΕ, Ο Οργανισμός της Αθήνας, η ΕΥΔΑΠ, ο Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών, ο ΗΣΑΠ, η ΔΕΗ και πολλοί άλλοι.

Λόγω αυτής της πληθώρας φορέων που συνδιαμορφώνουν την καθημερινότητα του πολίτη και την εικόνα της πόλης η διοίκηση μιας σύγχρονης πόλης εμπεριέχει έντονο το στοιχείο της συνεργασίας, αλλά και της πιθανής αντιπαράθεσης μεταξύ διαφόρων φορέων εξουσίας. Αυτό σημαίνει ότι ένα δήμος πρέπει να ξέρει και να μπορεί να συνεργάζεται, αλλά και να διεκδικεί, να ανταγωνίζεται και να μάχεται συνεχώς για το καλό της πόλης του.

Ένας από τους σημαντικότερους στόχους για τους οποίους πρέπει να φροντίζει και να μάχεται ένας δήμος είναι η δημιουργία και η προστασία των στοιχείων **υπερτοπικότητας** της πόλης του.

Εδώ χρειάζεται λίγη προσοχή! Παρά το ότι ακούγεται σαν γεωγραφικός όρος, η υπερτοπικότητα είναι ένας κατ'εξοχήν αναπτυξιακός όρος και αφορά άμεσα σε οποιοδήποτε δυναμικό σύστημα, από τον απλό καθημερινό άνθρωπο μέχρι τη σύγχρονη μεγαλούπολη.

Για να καταλάβετε τη σημασία του όρου φανταστείτε έναν επαγγελματία αγρότη που παράγει μόνον όσο σιτάρι χρειάζεται αυτός και η οικογένειά του! Για πόσο καιρό θα μπορέσουν να επιβιώσουν; Πως θα αγοράσουν φάρμακα, καύσιμα, ρούχα, έπιπλα σπιτιού και όλα τα άλλα στοιχειώδη που χρειάζεται μια οικογένεια;

Αυτή ακριβώς είναι η έννοια του όρου 'υπερτοπικότητα': ότι πρέπει ένα άτομο, μια επιχείρηση ή μια πόλη να παράγουν κάποια υλικά προϊόντα ή υπηρεσίες, περισσότερα από ό,τι χρειάζεται ο στενός, ο ατομικός τους χώρος. Αυτό θα πει υπερτοπικότητα: παράγω και διαθέτω κάτι πέραν του στενού μου λειτουργικού τόπου, ώστε να έχω πόρους για την επιβίωση, αλλά και την βελτίωση και ανάπτυξή μου.

Τι θα συμβεί λοιπόν αν μια μεγάλη μονάδα παροχής υπηρεσιών φύγει από μια πόλη; Ας πούμε μια ΔΟΥ. Κατ'αρχάς, είναι αρκετά εύκολο να αντιληφθούμε την τालαιπωρία, την υποβάθμιση στην ποιότητα της ζωής, αλλά

και το πρόσθετο κόστος διαβίωσης των κατοίκων που θα πρέπει πλέον να πάνε σε άλλη περιοχή αν χρειαστεί να πάνε στη ΔΟΥ.

Αλλά και οι επιπτώσεις στην τοπική οικονομία θα είναι σημαντικές και οδυνηρές για τη περιοχή που έχασε τη ΔΟΥ. Δεκάδες σπίτια που νοίκιαζαν οι εργαζόμενοι στη ΔΟΥ θα μείνουν πια ξενοίκιαστα, ενώ ολόκληρη η τοπική αγορά, από φωτοτυπεία μέχρι φαστφουντάδικα και από καφέ μέχρι λογιστικά Γραφεία θα δουν το τζίρο τους να μειώνεται. Φυσικά, χτύπημα στη Τοπική Οικονομία σημαίνει απώλεια θέσεων εργασίας και άνοδο της τοπικής ανεργίας. Με τη σειρά της, αύξηση της ανεργίας σημαίνει μείωση της κοινωνικής σταθερότητας και σταδιακή αύξηση κρουσμάτων αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Πρόκειται για το γνωστό μηχανισμό της αυτοτροφοδοτούμενης κοινωνικής επιδείνωσης.

Συνεπώς, είναι απολύτως βέβαιο, η απώλεια μονάδων υπερτοπικής σημασίας σε έναν δήμο έχει σημαντικές και οδυνηρές επιπτώσεις τόσο σε επίπεδο ατόμων, όσο και επιχειρήσεων.

*